

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om tillæg til bankloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 640; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 43).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Holger Eriksen): Som det fremgår af betænkningen, har den højt-ærede handelsminister givet tilsagn om, at der vil blive fremsat forslag om en revision af banklovgivningen i oktober 1954, hvis ministeren finder, at en sådan revision er påkrævet, og efter at have modtaget dette løfte har udvalget enstemmigt indstillet lovforslaget til vedtagelse.

Dermed kunne jeg forsåvidt slutte, men jeg ønsker dog at føje til, at ministerens tilsagn formodentlig må tages som udtryk for, at det ikke er hensigten at fortsætte med dispensationslovgivningen. Med andre ord, hvis det skønnes rimeligt at ændre bankloven på nogle af de punkter, nationalbanken har peget på, vil der fremkomme forslag herom. Hvis det ikke skønnes nødvendigt, og hvis der ikke indtræder ekstraordinære forhold, vil der ikke kunne forventes en fortsat forlængelse af dispensationsordningen, og dette synspunkt deles helt og fuldt af mit parti.

Weikop: Også jeg og mit parti mener, som det fremgår af betænkningen, at loven bør forlænges, men med en lidt anden begrundelse end den, som den ærede ordfører fremførte, nemlig med den begrundelse, som banktilsynet og De Danske Bankers Fællesrepræsentation har givet udtryk for. Denne begrundelse går kort ud på, at en række banker ikke vil kunne opfylde kra-

vene i banklovens § 7, hvis denne lov forlænges.

Nu foreslås loven forlænget til udgangen af april 1955, og jeg vil gerne sige, at jeg håber, at forholdene, nogen tid forinden loven udløber, er så afklarede, at det vil blive muligt at tage stilling til, om en permanent ordning må anses for hensigtsmæssig, om en anden form for lempelser må tilstræbes, eller om en ændring af bankloven vil være at foretrække, så man kan undgå denne midlertidige lovgivning. Jeg vil gerne understrege, at det må vi selvsagt vente med at tage stilling til til den tid.

Om bankloven bør ændres, er jo, som det også fremgår af betænkningen, og som det allerede er sagt, et spørgsmål, som handelsministeren må overveje; og hvis ministeren skulle komme til det resultat, at det vil være hensigtsmæssigt at ændre bankloven, går jeg ud fra, at ministeren efter forudgående forhandling med de interesserede parter vil fremkomme med et forslag, som så til sin tid kan drøftes og behandles her i Folketinget på normal måde.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at begrundelsen for vor tilslutning til forlængelse af loven er nødvendigheden af at bevare lempelserne. Jeg vil også gerne gentage, at det, selvom man når frem til 1955, ikke vil være muligt at foretage ændringer vedrørende lempelserne i forbindelse med den bundne opsparing, uden at der opnås enighed med bankerne herom.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg takker udvalget for den hurtige og velvillige behandling af lovforslaget, og jeg vil gerne her bekræfte, at jeg, såfremt det skønnes nødvendigt, vil fremsætte et forslag om ændringer i bankloven i oktober 1954.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Weikop i, at vi må vente med at tage stilling til den tid. Vi må se på, hvor mange banker der til den tid opfylder de betingelser, som er stillet, og derudfra overveje,